

РЕШЕНИЕ

№ 22634

гр. София, 07.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 29.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **8796** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 АПК вр. чл. 172, ал. 5 ЗДвП.

Образувано е след като с определение № 5786 от 06.08.2024 г. на АС – Бургас, постановено по адм. дело № 1300/2024 г., делото е изпратено по подсъдност на Административен съд – София град.

Предмет на спора е жалба, подадена от К. Ж., гражданин на Румъния, чрез адв. С. Х., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-0335-000106/24.07.2024 г., издадена от Н. А. М. – началник група към ОДМВР – Б., РУ Р., с което е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. Б от ЗДвП.

В жалбата се правят оплаквания за незаконосъобразност на обжалваната ПАМ доколкото при издаването ѝ не са спазени административно производствените правила, като същата е постановена и в нарушение на материалния закон. С тези доводи се иска отмяна на оспорения акт, както и присъждане на разноски.

В съдебно заседание оспорващия не се явява, не се представлява. На 08.10.2024 г. от адв. Х. е депозирано писмено становище към жалбата, в което се сочи, че от докладна записка до началника на РУ – Р. е видно, че в деня следващ издаването на процесната заповед в РУ е постъпила информация, че има техническа грешка в Протокола за химическа експертиза, показващ концентрация на алкохол в кръвта – 2,14 промила /изпратен е нов протокол за химическа експертиза, в който е посочено, че няма наличие на алкохол в кръвта на водача – К. Ж./, но в срока за оспорване на ПАМ не са предприети действия по отмяната ѝ. На по-късен етап е върнато СУМПС на жалбоподателя, но без да е връчен акт, с който заповедта е отменена. Обяснено

било, че началникът е поставил резолюция, но същата не може да бъде приравнена на отменителен акт, издаден от оправомощените за това органи. Предвид изложеното се иска отмяна на ЗППАМ с присъждане на разноски по представен списък.

Ответникът - Н. А. М. – началник група към ОДМВР – Б., РУ Р.– не се явява, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Административен съд – София-град, Трето отделение, 44 -ти състав, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

С процесната в настоящото производство заповед на К. Ж., гражданин на Румъния, е наложена принудителна административна мярка – временно отнемане на СУМПС № V00347635L до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18, на основание чл. 22 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) и чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП. Като фактическо основание за издаване на заповедта е посочено обстоятелството, че водачът управлява МПС Ф. голф с рег. № VL72 JCA-Румъния по път 208,80+500 км., общ. Р. област Б. след употреба на алкохол с концентрация 2,14 промила в кръвта, установено по надлежния ред с химическа експертиза - Протокол № 386 от 23.07.2024 г. на сектор „БНТЛ“ при ОДМВР – Б..

Като доказателства по делото е представена административната преписка, в това число и заповеди за компетентност на органа издал заповедта.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е основателна:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

В процесната заповед е вписано правното основание за издаването ѝ – чл.171, т. 1, б. "б" от ЗДвП. Същата съдържа няколко хипотези, които са предвидени алтернативно, а не кумулативно. Самостоятелното осъществяване на която и да е от тях дава възможност на органа да упражни властническата си компетентност с цел преустановяване на констатираното нарушение на правилата за движение по пътищата.

Според тази разпоредба, в приложимата ѝ редакция, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с

доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.

В случая, за да приложи ПАМ по отношение на оспорващия, административният орган се е позовал на наличието на една от посочените в чл. 172, т. 1, б. „б“ от ЗДвП хипотези, а именно – водачът управлява ППС след употреба на алкохол.

Съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган и не са налице основания за отмяната ѝ в условията на чл. 146, т. 1 от АПК.

Заповедта за прилагане на принудителната административна мярка е издадена в писмена форма и съдържа всички необходими реквизити, съгласно изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 172, ал. 1 от ЗДвП. Не се констатира отменителни основания по чл. 146, т. 2 от АПК.

В производството по издаването на обжалваната заповед не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, такива, които ако не бяха извършени щяха да доведат административния орган до различни фактически и правни изводи. Само подобни нарушения се оценяват като съществени и респ., само подобни нарушения биха могли да обосновават извод за незаконосъобразност на административния акт. С оглед изложеното по-горе не се констатира основания, които да послужат за отмяна на заповедта в условията на чл. 146, т. 3 от АПК.

Оспорената заповед е издадена в противоречие с материалния закон.

За да е материално законосъобразна заповедта е необходимо по делото органът да е доказал фактическия състав на разпоредбата и да е налице някоя от четирите хипотези - 1) управление на моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда, установено с техническо средство или медицинско изследване; 2) управление под въздействието на наркотични вещества, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест; 3) отказ да бъде проверен с техническо средство; 4) отказ да даде кръв за медицинско изследване. Като по – същественото тук е, че при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 от ЗДвП, установените стойности са определящи.

От съдържанието на процесната заповед се установява, че за да наложи процесната ПАМ административният орган се е позовал на химическа експертиза – Протокол № 386 от 23.07.2024 г. на сектор „БНТЛ“ при ОДМВР – Б., видно от който К. Ж. е управлявал МПС с концентрация на алкохол в кръвта 2,14 промила. От съдържанието на докладна записка рег. № 335р-8159 от 19.08.2024 г. /л. 6/ се установява, че след издаване на оспорената заповед от „БНТЛ“ при ОДМВР – Б. е бил изпратен нов протокол за химическа експертиза за определяне на концентрацията на алкохол в кръвта под същия номер, в който е посочено, че няма наличие на алкохол в кръвта на водача К. Ж. и че е допусната техническа грешка. В докладната записка е отбелязано също така, че на 15.08.2024 г., в изпълнение на резолюция на началник група „ОП“ при РУ – Р., ЗППАМ № 24-0335-000106/24.07.2024 г. е отменен поради отпадане на основанието. В случая по преписката липсва изричен ИАА, притежаващ необходимите реквизити, изрично отменящ оспорената в настоящото производство заповед, а поставената резолюция в горния ляв ъгъл на процесния акт – „ЗППАМ да се прекрати“ /л. 10/ няма характер на отменителен акт, издаден в съответствие с

изискванията на чл. 59 АПК.

От друга страна от представената по делото химическа експертиза /л. 12/ е видно, че не е установено присъствие на алкохол в кръвта на жалбоподателя, т.е. употребата на алкохол е недоказана, поради което от оспорващия не е осъществена посочената в акта хипотеза на чл. 171, ал. 1, т. б. "б" от ЗДвП, представляваща предпоставка за временно отнемане на свидетелството за управление на МПС.

С оглед гореизложеното процесната заповед е незаконосъобразна и като такава следва да бъде отменена в условията на чл. 146, т. 4 от АПК.

При този изход на делото в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на 1010 лева, от които 10 лева – внесена държавна такса за образуване на съдебно производство и 1000 лева, платено в брой адвокатско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 44 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-0335-000106/24.07.2024 г., издадена от Н. А. М. – началник група към ОДМВР – Б., РУ - Р..

ОСЪЖДА ОДМВР – Б. да заплати на К. Ж., гражданин на Румъния, [дата на раждане] , с адрес: [населено място], общ. М., обл. Вълча, [улица], разноски по делото в размер на 1010 /хиляда и десет/ лева.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: